

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАМО

Телеф. Реданції: 23-41.
Друкарні: 23-26.
—
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

[illegible]

демі збудував акад. Грушевський від Комісаріату Освіти для Істор. Секції суоді-
ній будинку при вул. Короленка ч. 25.
в тому ж одиниці хіміката нечиста при-
мішувати свої наукові установи. Я не
хочу недовіряти про ті важні труднощі,
яких учений виставив від Превізії, коли
старався і дотримався будинку. Згадав тільки,
що Превізія не спитавши акад. Гру-
шевського, чи будуть йому потрібні три
кімнати при вул. Короленка ч. 27, ріши-
вися його «вжити» і в нього приміщення.
з шови добути їх насильно, стримала в
наказівці 1927 р. платити для всіх тво-
вирів співробітників Історичної Секції
Акад. Грушевський для світового спокоею
позовував Превізію для кімнати, в якій
думав працювати «Комісія Західної У-
країни». Ось які ми міри приміщення і у-
Превізію у відношенні до російських і у-
кравських учених! Словом, Превізія
знавала Академію та сайі класичні ху-
тір, в яким господарстві по своїй впо-
добі.

Такий самі події на «друзів» і «не дру-
зів» зробила Превізія в призначенні кре-
дитів на видання. Коли один із «дру-
зів», акад. Вагальєв свистував свій юна-
кості, в його честь видали величезну кни-
гу, в окрім цього присвячено йому ще два
томів академічних видань, асого на 2000
торів друку. Коли прийшло до дру-
кування великого збірника в честь од-
ного із «не-друзів» акад. Грушевського,
бракло грошей, а в добулку до друкарні
випускала Превізія писем, які йі тести
не приносили, а в друкарській персона-
лі викликавали різні токи на тему то-
варишнього співжиття в Академії.

Бракуюало нараз грошей на наукові
видання, але коштам Академії вийшли
взаємні поєві Кримського, «Наймове
гидли» (1923 р.), «Хафиз та його пісні»
(1924 р.), або переклад з російської мови
«Історія Туретини» (1924 р.). Кому пай
переклад був потрібний, коли мало хто
кунував російське видання, це знав зба-
ватор і перекладач в одній особі. Чи
можна дивуватися, що в том. Оверський
членованій був знавками при обслу-
жуванні, що «наукове» знавництво веде-
ть безжалюбно, що «авторський» говорив
не виключається, що «літературна» частина
коштів витрачується на переклади на у-
кравську мову, бо чимала свідомість ака-
деміки української мовою не пише».

Заважу, що академічні видання, як
мистр. «Ваніскі» історично-філол. відді-
лу або «Хрестоматія» використовувало
на особисту лайку против «не-друзів»,
акад. Стефанові і Грушевському, тому,
що вони в правдивісмі питали різниці
від акад. Кримського. Прикладам лай-
ки, або може ще чогось гіршого паво-
дять не стану, бо вони й так в учених,
українських молах надто відомі.

Шукаючи підтримки в російських во-
лак, а дитованих українських учених,
неодмінний секретар Академії, вперта-
ся рішучею на поклонах від адресом
радянського уряду, щоб в тут вийти
підтримку для свого далішого господ-
рвання. Ось одні із тих «договорів»:

В «Проблемній Праді» і в сересі,
для 22. лютого 1928 ч. 45 (1927) під наго-
вником: «Акад. Кримський про десяти-
літній червоної Армії» читавою булавал-
во такі слова неодмінного секретаря У.
А. Н.: «Для мене особисто десятиліття
червоної армії в особисто велике свято,
бо мені червона армія повернула права
людності й громадянства, яких я був по-
в'язаний за отриманням цього Деміала.
В глибокій налізю в емоціях тоді при-
ходу червоної армії і коли 1919 р. ра-
дянське військо вигнало з Київ акад. Гру-
шевського робивши, і на першому засі-
данні Академії Наук сказав: Мені хоті-
лось не тільки вкнути книту під ноги
колом, а зробити так, як це робить в І-
нї: самому лягти і щоб через мене пе-
решили колосиний переможця. Я хоту м-
еловити особисто сабою в ширі поди-
ку від усього серця червоної армії, що
дає мені в багатому українським уче-
ним мілім відданій Деміала виступи до
своїй науковій роботи на благо рідного
народу. Шоло Акад. Груш, то і від
в мені можу сказати так: усе теоретич-
не в майбутнє У. А. Н. зв'язане з рад-
ським владом та в могутньою підмогою
— червоною армією».

Вдова річ, що які то смерті шука-
ли найлі. Акад. Кримський, опираю-
чись на російських членів одної загон-
ду, хотів сам як, щоб через його дачи

шлях колосиний переможця... і вона пе-
решила що льому. А вона звідси, що он-
джені на двох етіамних мовах тілних
до якого часу!

(Докінчення буде.)

Незрозуміле, але правдиве.

В. сенатор Карпинський не має польсько-
го громадянства.

Вчора, 18. травня, відбулася перша Адмі-
ністраційним Трибуналом розправа над
рекурсом б. українського сенатора Кар-
пинського, внесеним проти постанов усіх
лижних адміністративних інстанцій, які
відмовили сен. Карпинському видання о-
собистої легітимації (т. зв. «доводу осо-
бістости») тому, що він не був і не в нібито
польським громадянином.

Адміністративний Трибунал вирішив
справу рекурсу в некористь б. сенатора
Карпинського. Тут сайд зазначити, що 6.
сен. Карпинський виконував в літах 1921
і 1922 обов'язки польського слідчого судді
в м. Лукові біля Седлець, потім був адво-
катом в Рівному до останнього часу, а од-
ночасно між 1922 і 1927 р. виконував обо-
в'язки українського сенатора в варшав-
ському сенаті. Тепер виходить на основі
рішення Адміністративного Трибуналу, що
він, не будучи польським громадянином,
не має права виконувати ні обов'язків слід-
чого судді ні обов'язків сенатора ні обо-
в'язків адвоката. Але б. Карпинський
вже такі всі ці обов'язки від 1921 р. аж до
останніх часів виконував, це значить, що
виконував їх як чужинця. Займає знов
легкий висновок, що в Польщі в чужинці,
не громадянин польської держави, мають
право виконувати функції державно-прав-
ного характеру. Однак в дійсності так
воно не є, і так не було. Бо вистарчить
пригадати хочби справу ушесажження по-
сольського мандату вибраного у 1922 р.
послом українця д-ра Пирогова з консуль-
ського округу, саме з тої причини, що д-р
Пирогов не мав тоді нібито польського
громадянства. А сенатор Карпинський
мусів його мати, коли мандату тодіж не
втрапив, і тривав громадянство автоматич-
но аж тепер у 1928 р. на основі рішення Адмі-
ністраційного Трибуналу і тия самий тра-
гичний прав виконували адвокаторські о-
бов'язки, що давало йому «забезпечення
життєвої екзистенції».

Весь курйоз у тому, що цілих сім літ
було польське громадянство п. Карпин-
ського для всіх польських чинників, а в
тім і для адміністративних цілком неспри-
вним, аж раптом во влібуть ним одної со-
мової каленції, в якій виконував обов'язки
сенатора, воно чомусь стало сумнівним і
як бачимо з рішення Трибуналу, не тільки
сумнівним але й зовсім несправним і не до-
казаним. Для звичайної життєвої логіки
це мало арозуміле. Що більше воно для
неї навіть несправне, бо важко арозуміти,
якими шляхами відбувалося в відомостях
чинників зважання поглядів на польське
громадянство людини, що виконувала такі
важні й відповідальні обов'язки право-
державного характеру в Польщі, які при-
служують тільки польському громадяни-
нові.

Між мотивами рішення Акад. Три-
буналу найважливішим був між іншим той,
що це рішення, мова, подітоване огля-
дями «на добро держави». Отже «на
загальну» на добро нашої» «атрибу-
цію громадянства тов, що користувався
ним протягом цілих літ та користувався не
в розмірах звичайного рядових громадя-
нина, а в розмірах авбрана-сенатора. І
хоч як усі ці історії незрозумілі, хоч як
недоступні для звичайної логіки, то всеж
такі правдиві.

Із подій та рефлексій.

(Від власного кореспондента.)

Варшава, 18. травня 1928

1

Знову дефензива.

Це мале слово ніколи не виходить із
позитивної актуальності. Польський полі-
тичний світ має сильну схизматичну
зферу, в якій існує «дефензива» ага-
дується в усіх відмінках. І, не завжди л-
вонь у такий випадок, і чим разом тем-
на зростає — для всіх ч. всі схизматичні

дуже невирішана, а що побередньо зато-
чує вона — чи паві Гроувтв заточити —
дуже широкі кола, то етас тияк оправді
прикрою.

Почалося усе від найважливішої у
світі газетної полеміки на тему непер-
бірних метод виборчої агітації поміж
«Глосом Пради» (однак) та «Роботні-
ком» (двіжа). «Роботнік» кричав про де-
матогію «одиночниців», «Глос Пради»
обурився, уживаючи зрештою найпримі-
тивнішого способу полеміки, відомого
вже малим школярам: «ти сам». Під цим
епітетом на адресу «двійнички» підпи-
сався відомий редакторка «Політичних Бю-
летнів» пані Аліція Веліковська, маю-
чи до участі у виборчій полеміці тої а-
гітмованій титул, що правдувала вона
тоді у центральному виборчому бюр-
юдинки. На те «Роботнік» пані Велі-
ковській: та, мова, в дефенсиві слу-
жиш (чи служила). А пані Веліковська:
«ти сам». Тут і починався галас. Пані Велі-
ковська, протівнивши «д», не могла
вже не сказати «б». Вона й сказала бо-
го, жвауючи конкретно на п. Маріана
Малиновського, посол ППС в Любліна,
вдаючи односторонню витяг під адресою
цілої ППС, яка буцімто знала про «но-
пакти» свого звичайного члена (чи ви-
сначички члена) в дефензиві і їм не
протівнилася. Посол Малиновський за-
визав, що це «лігла жлевета» і т. д., осо-
біста цімента пані Веліковської, за міс-
там історії і т. п., якіні погрози стар-
жати пані Веліковську до суду. Але
пані Веліковська не ажидалась. Не тільки
сама вимагала, щоб її скаржили, але
з свого боку загрожала, що коли цього не
буде, то вона заскаржить «Роботнік» за
образливі слова, акад. в німчасі у П бія
«павтам» і т. п.). Посол Малиновський
заскаржив... але аніше до соймового мар-
шалковського суду. Пані Веліковська
дотримала слово в заскарженні «Робот-
нік» до «державного» суду, підтримуючи
при тому ще раз в цілій основі поперед-
не обвинувачення посла Малиновського.
Вя, але тут «Резюмюполіта» асаявля, що
по в відомостям пані Веліковська має
забір «розексплуатувати» дальше не тільки
про одного Малиновського, але й іш-
тих його співпартиїних чи співзвучаючих
товаришів, у першу чергу про п. «Лот»,
«домашнього» шефа дефензиві леґіонів». А
вечірня газетська АБЦ передруко-
вувати цю замітку, зі окремим та свід-
кою усмішкою додає, що це знає, мо-
ва, хто це той «Лот», але в відомому рі-
ч, що шефом дефензиві леґіонів був
п. Яворовський, німчасій посол ППС. На
те посол Яворовський оголошує дого-
го листа а пояснює, що це таке була
та дефензива леґіонів, і скаржить АБЦ
за образу честі.

Колиб річ йшла про автанійні смер-
тників, то на цьому можна би акичирити,
але в даному випадку необхідно додати
кілька коментарів до тієї кайі. Бо посол
Малиновський і Яворовський не одні
з павліжніших членів партії і парламен-
тарного клубу польських соціалістів, при-
чому посол Яворовський в головному О-
вружний Робітничого Комітету м. Вар-
шави та головою варшавського Міської
Ради. В першій хвилині так і виринуло
питання: чи посмів би пані В. Люді-
ла, що стоїть близько урядових кол, на-
власну руку починати кампанію проти
ліжних політиків табору ППС. Так і ви-
мохить виринуло порівняння поміж оди-
ю відомою муніципальною аферою посла
Воскудовського, коли його річ йшла про
дискредитацію та ослаблення моральної
силі ППС (Незалежної Партії Хлопської)
Вя, спираючись на неспра — коли би річ
не йшла саме про посла Малиновського
в Яворовського. Бо оба вони в загально
відомими, найважливішими прихильни-
ми порівняння та співпраці ППС з мар-
шалком Псеудовським. Який же галас був
би для уряду дискредитувати своїх, так
сказалиб, амбасадорів у партії і парла-
ментарному представництві польських
соціалістів! Довкола них і тия позитивні
сумніви кружало сила посподос. Поки-
що справа атаквала. Хто знає, чи вона
не заліпиле на вавки. Всеж, вона дає пн-
кі аж надто багато приходу лідерам ППС
почуватися в голову і повторити рефрен
популярної варшавської кабаретної пі-
сеньки: «Уй, як в того не дожді!»

І. Недзін.

Роковини знесення панщини

1. Отворенні панщини 1848 р.

При тишовній власті українського го-
малитетна відбулося 16. п. м. отворенні
вистави пам'ятю 1848 року, аборачки в
Українському Національному Музею у
Львові. Експонати вистави розміщені в
двох кімнатах: одні розміщені в окре-
мій галереї, інші (фотографії, образи,
малі і т. п.) розміщені по стінах.

Отворення вистави дозволу промови на
ректор Музею д-р І. Свєніцький, на
приняття гостей і представників укр-
аїнської культурно-освітньої установи, а
опісля спинився на історичному 1848 ро-
ці і зв'язавши з ним події на північній
лі. З черги представників анітатива тия по-
дії для нашого національного розвитку
і подав огляд того розвитку в культур-
ній діяльності аж по наші дні. При кімні
любов працю й залозі передовити літ
1848 р. (і в наступних ряд аборачки, па-
м'ятю і документами того часу — на сир-
мпа і в науку майбутнім поколінням. За-
визав поклоном тілям усіх тих заслуж-
них мужів і горючих подорож функціо-
нарів Музею мистр. Шєніцькому, завдя-
ки якому могла бути отворена м. п. і п.
вистава.

Після отворення вистави давав д-р
Свєніцький пояснення до всіх аложе-
них експонатів, проводив аборачки по
обох салях. Сподіюється написати про ці
аборачки на виставі матеріал окрему ста-
ттю, асалячию сьогодні тільки те, що за-
бракує тут багато чого такого, що ба-
жалосяб побачити (яма славе нічого
з пам'ятю матеріальної культури того
часу, нема портрету такої автанійної фе-
тури, як гр. Отадіов, нема й денних ви-
значних праць павіть українських авто-
рів про ті часи). — то всетаки вистави
дає перевагу приналежності павіжніми
документами і матеріалами, які можна було
зібрати у Львові. Проводив перегляд тої
утруди, бо всі експонати надто ску-
чені, але це вже не впа впорядити,
які, рахуючись з економією місця, мусі-
ли виставити весь матеріал у двох кімна-
тах.

На отворенні вистави бачили ми м. п.
радянського консула п. Юрія Ладича-
ського і його заступника Григорієва,
през. К. Левицького, сен. Деміковського,
д-р. Макарюшину, д-р. Коренця, голову
«Т-ва письменників і журналістів ім. І.
Франка» д-р. В. Шурата, п. К. Малино-
вського, д-р. Вілліговця Наук. Т-ва ім. Шев-
ченка, п. Вол. Дорошенка, численні
представники львівської преси і багато іш-
тих. Вистава буде отворена приблизно
місяць тоді в львівському музеї ро-
дах. Не сумніваючись, що вона буде ті-
шатися сильною фреквенцією ав тілків
інтелектуальної публіки, але також
много мішанства, робітництва і шкільної
молоті.

2. Дискусійний вечір «Сільського Господаря» в негоді Свята Свободи.

Того самого дня ввечерю (6 год.) від-
бувся заходом Т-ва «Сільський Госпо-
дар» в селі «Української Весни» акад.
Ю. Павліковського на тему: «По-
статутні львівської аграрної програми і ро-
ля «Сільського Господаря» в економіч-
ному відношенні зах.-українського села»
Вистава мав святийний характер і був
оголошений з нагоди 80-х роковин зме-
щення панщини в Галичині.

Пого змісту не беромося переповісти
з уваги на обширність матеріалу, а та-
кож тому, що весь фактичний матеріал
про теперішнє господарське положення
українського селянства на західно-у-
країнських землях і про його рішучий ар-
етат праці надрукований у повновладній
журналі «Північ» в цілому фєйетоні І.
Павліковського п. наз. «Українське сіль-
ство на західних землях і його ані-
нітатив на дискусійному ані-
танні». У доповіді на дискусійному ані-
танні, а також розгорнутої незвідної ані-
прді над розбудовою в інтенсифікації
рішучої культури українського села. Не-
достаток місця не дозволяє нам і цього
переповісти у цих стрічках. Доводить ті-
рала 2 години.

Після доповіді анітатива дискусія в
ній аборачки розгор- мей. Ковалевський,
д-р. С. Горішнікович, п. п. Висоцький,
аос. Н. Павліч і м. М. Тарасюк а А.

ПАРИСЬКІ МОДЕЛІ

матимуть паростенство перед іншими кан-
дидатами.

— У XX-м віці, в Сіднею прийшли
звістки про страшний біс між двома пле-
менами на острові Мордідо, що
належить до Нової Гвінеї. Племя мордідо
„добило“ патуасів, убивши з них 9 осіб.
Патуаси вмовилися виправити проти сво-
їх ворогів, а яких вбили 300 людей і
атак їх. Все це трапилось підчас неспросту-
вості англійських урядовців, які виїхали
на сина до Англії.

— Конкурс черевачів. Відомо має сла-
ву міста, де живуть найбільші черевачі.
Щороку в там конкурсу товстачів. Цього
року в театрі на Кайверштрассе було че-
кало суперників. Ті, що важили 180 кіло-
грамів не були допущені до конкурсу,
бо не мали лікних вигляда на виграваних.
Нагороду дістав Франц Шазан по про-
фесії, що має найбільше черевачів — рі-
шник, який важить 182 кіло. Другий
Ліндль важив 172 кг., а третій ширковий
адаст Савола — 163 кіло. Організатори
такого конкурсу пробували вже кілька
разів дати почин до конкурсу найтуб-
шних жінок, але не було таких, що хоті-
ли б поборитись своїм тілом.

— Вертеп наших днів. В неділю дня 20.
травня в год. 8. вечером відбудеться в салі
Муз. Т-ва ім. Лисенка вистава лялькової
гротески п. н. „Вертеп наших днів“. Текст
і постановка Павлікова Чіпки і Леле До-
хид призначений на будову літньої оселі
Т-ва українських журналістів і письменни-
ків ім. Франка у Ягомі.

Театри.

Міський великий театр:
18-го т. 7-30 веч. „Пікова Дана“, юни-
зей А. Каспрівичеві.
19-го т. 3. попоз. „Галлет“.
197-го т. 7-30 веч. „Тартюф“.
Міський Театр Новий:
18-го т. 8. веч. „Любов у маю“.
19-го т. 8. веч. „Любов у маю“.

КІНА.

„Апельс“: „Справа при зачиненні дре-
хт“.
„Лас“: „Я вилла“.
„Палас“: „Рай на землі“.
„Фатаморганга“: „Рабиня кохання“.
„Байка“: „Пат і Паташон, як підпорні
престоу“.

Дописи.

ТРУСКАВЕЦЬ (із громадянського
життя. — Шевченківське свято). Хто
був у Трускавці в сезоні й бачив не-
вдалий напана чужинних гостей, часто
мешканців столичних міст, той зможе
увірити собі, як велике значіння має ви-
ражене українське обличчя цієї місцевості.
З відомою сіді спонтанувати, що
воно так є та що Трускавець під огля-
дом українського громадянського вироб-
ництва займає у нас одне з перших
місць. Ширі, патріотичні заходи місце-
вого парку о. Івана Валюха, праці його
смілих п. Аватаса Валюха, студ. торг.
вклад. організатора місцевого „Пласту“,
п. Ярослава Валюха, абсолютна висо-
кої технічної школи в Данигті, неми-
сально енергійна рутівність п. Осипа
Біласа, студ. прав, дрігівства „Суржи“,
співпраця п. Володимира Біласа, студ.
університету, п. Дорна Біласа, що свою
позицію в громад. аміє вдатно вико-
ристовувати на користь українського гро-
мадянства, п. Габіша, п. Гуті, п. Іван-
чука, п. Гурби, п. Романа Степана, мі-
сцевого учителя всенародних шкіл,
директора хору „Просвіти“, праця в Зако-
рону Сестер Саувебінів і інших —
єможливості на те, що населення Труска-
вця ним влаштовує під національним
етандом. Доказом того хоча вибори до
сесії і сенату, при яких всі наші люди
оговожено віддали свої голоси на листу
ч. 18, а в них досвідно два голоси вкази
на ішу. При виборі особисто енергій-
ну діяльність виявив п. Осип Білас. По-
руч численних товариств (чит. „Просві-
ти“, Сільський Господар, райфайденка,
Пласт) особливо важку роботу, переда-
всь у сесії, відграв велика сазя „На-
родного Дому“, який місцеве громадя-
нство відкинуло власним грошем і влас-
ною працею. Іншіатором і покровите-
лем цієї будови був о. Іван Валюх, а не-
великі заслуги при виконанні задуманого
діла поклали п. Осип Білас. До співпра-
цювання будови чимало причинилися о.
Пристай, трускавецький уроженець, те-
пер париз. в Америці. В салі „Народ-
ного Дому“ концентрується під гро-
мадянське життя Трускавця в році, а в се-
зоні загальному селі часто столичні те-
атри, як українські, так і не-українські.
— З недавніх подій і тутешнього гро-
мадянства, якого сідкою була сазя „На-
родного Дому“, засадує на увагу Ше-
вченківський концерт у дні 7. квітня п.
р. По „Заповіті“ відгослав здерне вступ-
не слово о. Іван Валюх. По черзі ви-
ходили на астраду хори „Суржи“ і „Про-

ПЛАШІ, СУКНІ, ТРИКОТАЖІ Е. ТАУБЕ

поручає нововідкрита фірма

(давніше Геллер і С-на)
Л Ї В І В
вул. Рутовського 11.

світи“. Безперечно, призначення ядоби
собі хор „Суржи“, якого пошу стрічала
публіка тучними обласками. Хор цей
викився спільно адміністративному оди-
ниці: вирішилися сопрано й альти.
Салда тут рула вже факхового, спосіб-
ного дрігівства п. Осипа Біласа. Одначе-
треба признати і п. Роману Степану,
що він дійсно багато труду звадав собі
над вишкоченням хору „Просвіти“, осо-
бно, коли вкази під увагу, що цей
хор ще неодавні і попри богосаування
в церкві Шевченківський концерт був
першою більшою нагодою до його про-
дукції. Слабшою точкою зате була де-
лямація Степана Костура: „До Осно-
вненія“. Натомість дуже добре вкази-
ся в розді трагічної діячності п. „Гоподі“
п-на Катрі Кривкіна, ванд. учит. сем.,
що належить до найбільших голосових
ска в альти в хорі „Суржи“. Рівнож
вдатна була декламація маленького шоло-
даря, Богдана Ліска. В програму входив
ще реферат п. Володимира Біласа на
тему: „Ізаві Шевченка під нинішню тин-
ю“. Закінчення виступів п. Роман
Степан, а потім оба заучені хори відпові-
дали „Ще не ммерла Україна“. — З пі-
несенням настроєм розходилися святочні
гости жинко концентрували вдатні виступи
обох хорів. Треба зазначити, що в часі
сезону в гр-чат перкві в Трускавці
найме половину публіки в неділі зби-
рають жинки гості, які приходять тут
щоби познакомитися зперше з нашим
богосауванням і нашим хором співом.
Іх погляд на нашу перкву, музику, ку-
льтуру залежить часто від того, що вони
чують чи бачать у перкві. — Дохід з
концерту, що складався з добровільних
латів, пішов на фонд „Учітеса“. — На
Великодніх Святах переведено абірку
на „Рідну Школу“, яка дала 77-06 зол.

Піст.

БЯЛИГОРОД-ЛІСКО. (Посольські
зліти пос. Тершаківців на вічах). Дня
7. травня 1928 год. 11. відбудеться в Бяли-
городі, в салі Народного Дому в при-
сутності понад 800 людей в цілого су-
дового повіту Бялигород, величаве віче,
на котрім посод Г. Тершаківцеві в 3-
годинній промові зложив зліт із перших
днів посольської діяльності Україн-
ського Соймового Клубу на парламен-
тарному терені. При тім засував не-
тільки важке політичне, економічне й
культульне положення українського на-
роду під Пальшею, але й трудне стано-
вище всієї Української Парламентарної
Репрезентації, а зокрема Українського
Соймового Клубу в теперішній полі-
тичній ситуації у боротьбі не тільки за
найвище право українського народу, але
навіть за власний йому права, що ви-
пливають з постанов польської консти-
туції та зобов'язань, які вкази на себе
Польща в міжнародних договорах. Віче,
що тривало 5 годин, відкрив судія
п. Заньків Митайло, а проводив
п. Антін Стариц. В дискусії забира-
ло багато бесідників і аноміи інтелі-
генції і аноміи селян. — Таке саме віче
відбудеться дня 8. травня 1928 в год. 1-й
попоз. в Ліску у громадській салі в при-
сутності понад 300 людей в цілого су-
дового повіту. Віче відкрив директор
Мариниш, проводив віче п. Габішський
Митайло. По двогодинних рефератах
п. Тершаківців, котрий засував як і в
Бялигороді політичне положення укра-
їнського народу та вказав на важку
боротьбу Парламентарної Репрезентації
за належні нам права. В дискусії заби-
рали голос рішні бесідники вислаухуючи
бозі і крикливі народні, а свого повіту
зокрема. На віче вказили і деякі члени
Сельробу-літви. Однак вони не мали
і не могли найти ніякого предмету ви-
реші. Коли п. Бульо і Сельробу-літви,
котрий „до времь оно“ розділяв запо-
моги в дієльній повіті для „потерпілих
літ повені“, бажав і собі проголосити,
визнання не допустити його до слова.
По вічу в Бялигороді та Ліску багато
людей зважалося в громадсько-наро-
дні і особистих справах до свого посла,
просили його за інтервенцію чи то у
старостів чи в інших інстанціях, що він
дуже радо виконав. На обох вічах уха-
влено одногодосно признати і покла-
ти на Українському Соймовому Клубові
і послові Гр. Тершаківцеві зокрема за-
гальне політичне становище та за дія-
льність на парламентарному терені.

З „Рідної Школи“.

Комунікат.

Час. „Наше Слово“ помістив заклики
проти господарів в „Рідній Школі“ а
то в рр. 1921, 1922, 1923. Хоч ті заклики
не хотіли бути ніякими Головної Управ-
и, вибраної дня 2. листопада 1927, і
зона за господарю в рр. 1921—1923 не
відповідало, то однак, щоб не ширилося
баламутство, публічно констатує, що по-
дані в статтях заміти були як на Над-
звичайний Загальний Зборух „Рідної
Школи“ дня 5. квітня 1926, так і на засі-
данні Президії Головної Управи дня 27.
квітня 1926, і на засіданні Головної
Управи дня 18. грудня 1926, трактуючи
і оконочно поклали, а то на підставі
звіту Ревізійної Комісії, вибраної спеці-

ально для тих справ на Загальнім Зідані
УПТ-на дня 2. листопада 1925, а зложе-
ло з пп. Казимирча Івана, Капусты
Миколи, Панчишина Івана, д-ра Салка
Григорія і Чубатого Петра, і на підста-
ві звіту Комісії спеціально вибраної для
проверення тих справ на засіданні Пре-
зидії Головної Управи дня 27. квітня
1926, а зложеної з пп. д-ра К. Левиць-
кого, дир. Д. Коренія, Дм. Колясника і
Ан. Гавришка.

Головна Управа „Рідної Школи“:

І. Конкоруд

голова.

Мартинець

секретар.

Зі спортивного життя.

А-кляса—Україна-Віс 4:1 (0:0).

Змагання цих двох складаних дружин
закінчилися перемогою А-кляси, в якій
гравли знагуні Чорних, 6 п. лет. та Екра-
ну. Дружина переможених складалася в
10 гравців України й одного з нм. Б-кля-
сового клубу Віс. Увесь час гра була
рівнобордна. Про перемогу А-кляси рі-
шили останні хвилини, в яких Україна
дала собі стрілици два голи. Судія п.
Усаж, виділів ок. 2.000.

ВІДОЗВИ Й КОМУНІКАТИ.

В Зелених Святих пам'ятайте про Інвалі-
дів УГА, та про стрілецькі могили!
УКРАЇНЬСЬКА ГРОМАДО!

Важкі й великі завдання лежать на
нашому поколінні. Власними силами му-
симо підіймати наш край з небувалої
руїни. Піхто нам не допоможе, коли самі
соби не поможемо. Тому мусямо бутиме
приготовані до жертви й нести в гід-
ності тяжкі народні обов'язки. Без осо-
бистих жертв не осатнемо нічого.

Але хто сідимо приймат на себе жер-
тви, для того вони перестають бути
жертвою, а намагаються — підбадьорюють
і наповнюють свідомістю власної гідно-
сті. Оттак ми нашою жертвенністю, че-
рез обмеження своїх особистих потреб,
будуємо наше рідне шпильництво, свою
культуру. Так ми пошн енням коопера-
тивизму будувимим свого економіч-
ного життя.

До ті жертвенності відхизнаємося
ми щороку в Зелених Святих та нагаду-
ємо про інвалідів дорогої нашою серцю
Української Галицької Армії, що в ті лі
немають всенародного датку для себе —
мального відшкодування за свої безпо-
ротні атракти. Чекають, аби весь укра-
їнський народ засвідчив, що боже разом
і ними, шанув іх рани крихли. Іх стра-
ждання великі, гинуть голову перед іх
посягати й любовно до Рідної Землі.

За останній час ми мали змогу зба-
лишити допомогу нашим інвалідам. Укра-
їнське Краєве Товариство Опіки над
Інвалідами у Львові виплатує тепер по-
над 6.000 зол. місячно на самі ренти для
тажких інвалідів. Фрім того удержує Дім
Українських Інвалідів у Львові, захист
для інвалідів-сухотників у Вилликах коло
Львова, дає протези (штучні ноги), ліку-
вання і ш. Потребуємо 150.000 зол. на
цей рік. Тому використаймо Зелених Святих
для збірної всенародної помочі інва-
лідам УГА! Захлидм підняти цього
фонду, зложім по сирвалі священну
жертву для тих, що постраждали за нас!

В щогорічній Зелених Святих, як і мину-
лого року, Українське Краєве Товари-
ство Опіки над Інвалідами переводить
збірку спільно з Товариством Охорони
Воєнних Моги.

Минулорічна збірка не дала Товари-
ству Охорони Воєнних Моги злого ви-
конати задумані плани. Тимчасом наш
національний обов'язок нести, а й зони-
шній konieczність вказує, щоб ми в
найшортшому часі пригнали до порядку
наші стрілецькі могили. Коли в найбільш
чужих місцях цього не зробимо, то стрі-
лецькі могили з тайними останками на-
ших героїв, на сором і ганьбу нашого
покоління, будуть аригані а землею!
В самому Львові в повері 1000 стрілець-
ких моги. Чим о іх розкинемо по ціло-
му краю. Вони адебільш запущені, в
гірких заведбанні — болючий доказ на-
шої пошани до традиції, нашого нероз-
уміння культу погланіх. Дангін іх
отже в упадку, поставмо пам'ятники на
гробах найкращих синів народу! На оло-
рону могила потребуємо цього року в
самому Львові шпильництво 25.000 зол.
Потрібну кюту мусямо аборати в ці Зе-
лені Святи, бо потім буде запізно.

Нехай не буде нікого, хто не дав би
бодай арибного датку на впорядкування
могили та побудування пам'ятників! Не-
хай ніхто не відмовить своїй жертви
для інвалідів УГА, на гоїння іх ран, на
місячні ренти!

Збірка поминала бути переведена в
кожній церкві, читальні „Просвіти“, ко-
оператив, товариств. В залежності від
доходу власи буде переводитися збірка
від хати до хати на протязі цілого мі-
сяця червня. Крім того Українське Кра-
єве Товариство Опіки над Інвалідами
розрахує свої чеки при помочі часопісця,
який Вп. Жертводавці матимуть змогу
надіслати жертви.

Жертвуйте всі! Творить фонд гідний
нашої нації та наших нещасних воєнних
інвалідів! Покажіть тверду волю народу до
жизні!

Всі жертви слаги на адресу: Україн-
ське Краєве Товариство Опіки над Інва-
лідами, Львів, вул. Руська ч. 3/Д.

Львів, у травні 1928.

За Головну Раду Товариства Охорони

воєнних моги.

Бр. Янів, голова. Д-р Ів. Німчук, скар.

За Гол. Раду Українського Краєвого

Т-ва Опіки над Інвалідами:

Дм. Поліва, голова. Роман Сушич, скар.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 849-90—849-90
канадський долар 845-00—845-00, теська
корона 926-40—926-43, австрійський ші-
лінг 125-40—125-55, румунська лея 905-00
— 905-50, французський франк 934-75—
935-25, швейцарський франк 171-20—
172-25, фунт стерлінгів 43-12-00—43-12-00
радянський червонець 28-30—30-00.

Золото: 20 корон 36-50-00—36-50-00
20 франків 34-53-00—34-53-00, 20 німецьких
марок 42-50-00—42-50-00, 10 російських
рублів 47-00-00—47-00-00.

Срібло: Австрійська корона 667-50
— 668-00, 5 австрійських корон 340-00—
350-00, австрійський фалорен 170-00—
175-00, російський рубль 2-90-00—2-96-00
копійки за рубль 1-45-00—1-48-00.

Збіжжя.

Пшениця двірська 57-25—58-25, пшеви-
ця селянська 55-25—56-25, жито газинське
59-25—59-75, жчмів газинський броварий-
ний 45-25—46-25, жчмів на мліво 41-00—
42-00, жчмів пастівний 35-25—36-25, овес
гадинський 40-75—41-75, кукурудза руму-
нська 43-00—43-50, бараболя промислова
0-00—0-00, фасоло біла 60-00—65-00, фас-
оло коліркова 48-00—50-00, фасоло крапа
60-00—65-00, горох пік-Вікторія 63-00—
68-00, горох піланий 52-00—57-00, бобик
40-00—41-00, мінжана пастівна в зерні
00-00, лиска 34-00—38-00, сіно солодке кри-
се просакове 9-00—10-00, соложа проса-
кова 4-75—5-25, гречка 51-75—52-25, льон
71-25—73-25, лубий сінній 24-75—25-75, рі-
пак озимий 71-00—73-00, мука пшенична 30
при 93-00—94-00, мука пшенична 30
при 83-00—84-00, мука житна 65 при
76-00—77-00, грисів кукурудзяний 67-00—
70-00, мука кукурудзяна 52-30—53-50, отру-
бі житні 29-25—29-75, отруби пшеничні
28-75—29-25, крупи гречані 89-00—91-00,
пшено 92-30—94-50, крупи жчміві 67-50—
69-50, нежжж 67-00—68-00, просо краєве
51-50—53-50, макути джміві 49-00—50-00,
коноштина краєва 190-00—220-00, мак си-
ній 110-00—120-00, мак сінній 75-00—100-00.
Мішки жтові виробу Страдом Варта 1-75
— 1-80, мішки ужалвані добрі 1-30—1-60.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИ-
РОБИ продає за готівку і на рати
на десятих літ у ціліх право аніма
фірма Іван Зельтенрайх, Львів, на Марі-
нська 3. Купую бриланти, золоту, срібну,
пачу найкращі шви. 3-35-7

АДВОКАТ д-р В. Загайкевич в
Перемішлі посмуге рутиніза-
ного, що злож в право субституції, кшм-
пінста від дня 15. червня 1928 2208-5-3

УКРАЇНСЬКЕ Фотографічне Зае-
лення „Спорт“ Львів, Осоло-
свиль ч. 6. 2218 3-10

МАШИНІ до писання в українській
і латинській черквках нові і у-
жшані озаліно прозе Ю. Ломача
Львів, Сенкевича 9. 2202 9-10

ПОТРИБНИ призначити співробітника
пароті Машковичі д-р Миколуш-
кого, о. Корнію Балчизиня, Миколу-
шні п. Миколушні 2201 4-3

О. ОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спааніст вадуг аргіна, сесія і жатудя

Д-р Фелікс Ган
львів, Городецька 40.

1055 Пересвітлення Рентгеном. 13-24

АДВОКАТ

Д-р РОМАН ДАШКЕВИЧ
2219 відкрин і 1030

адвокатську канцелярію
у Львові, вул. Колерника 5.

Присилайте передплату!
Діло, Львів, Ринок ч. 10.